

tillige, at der selv uden denne er Grund, til at haabe, at Theatret vel vil kunne virke paa en med dets Opgave stemmende Maade, naar der paa anden Maade træffes Foranstaltninger, der give rimelig Udsigt til, at Theatret kan vinde og bevare dygtige Kunstnere. Commissionen maa derhos i sin Heelhed erkjende, at de i Pensionsloven af 5te Januar 1851 indeholdte Forfrister ialtsald ikke have passet for Theatret Forhold og neppe burde have været gjorte gjældende paa samme. Eigesom dette allerede blev paavist i den Betænkning, som afgaves af den i 1851 nedsatte Commission, saaledes er det blevet yderligere bestyrket ved de senere Erfaringer, hvorom formeentligt tilstræffelige Oplysninger foreligge i den med nærværende Lovforslag følgende Oversigt over Theatrets oeconomicke Forhold fra 1ste April 1850 til 30te Juni 1868, see dens Side 271—279. Hvis de kongelige Ansættelser og den dermed sammenhængende Pensionsret fremtidigt skulde opretholdes ved Theatret, vilde det derfor i ethvert Tilfælde være nødvendigt at ombytte Forfristerne i Pensionsloven af 5te Januar 1851 og navnlig dens Pensionscala med andre Regler, der passede bedre for Theatrets Forhold, f. Ex. de i Lovudkastet af 1851 foreslaaede. Derved vilde nu vel sandsynligvis ogsaa nogle af de Misforhold, som have været en Følge af Anvendelsen af Pensionsloven af 5te Januar 1851 paa Theatret, tildeels kunne afhjælpes, og ved en yderligere Nedsættelse af de reglementerede Lønnings Sum vilde man derhos ganske vist kunne bringe Pensionsbeløbet endeel ned under dets nuværende Størrelse. Men ligesom man, naar der tages Hensyn til de siden 1851 stedfundne Forandringer i Lønningsforholdene, dog neppe vilde kunne vente endog tilnærmelsesvis at bringe Pensionsbeløbet ned til det i 1851 antydede Maximum af 13,000 Rd. og ialtsald ikke vilde kunne begrænse det til et bestemt aarligt Beløb — hvis man da ikke paa den ene Side vilde gjøre Reglen om den kongelige Ansættelse og Pensionsretten illusorisk og paa den anden Side formeget hemme Theatrets Virksomhed — saaledes vilde der ifølge flere af Commissionens Medlemmers Anskuelse selv efter en gennemgaaende Forandring af

Pensionsreglerne, dog sandsynligvis endnu blive adskillige Misforhold tilbage ved den kongelige Ansættelse med Pensionsret, som derimod ikke ville gjøre sig gjældende, naar man gaaer over deels til et friere Honorarforhold, deels til et Contractsystem paa Aaremaal. De paagjældende Medlemmer af Commissionen have saaledes ikke blot deeltaget i Forslaget om at ophæve de kongelige Ansættelser ved Theatret med Pensionsret, fordi de ansee dette for nødvendigt, men tillige fordi de ansee det for i og for sig ønskeligt. De troe endnu at burde fremhæve, at Tanken om at gaae over til et Contractsystem paa Aaremaal heller ingenlunde var fremmed for den i 1851 nedsatte Commission, hvad der fremgaaer af dens Betænkning, om den end under de da foreliggende Forhold troede at burde foretrække Bibeholdelsen af den kongelige Ansættelse med Pensionsret, dog, som ovenfor anført, vel at mærke saaledes, at Reglerne for denne sidste forandredes.

Commissionen skal med Hensyn til hele dette Punkt kun endnu fremhæve, at det maa ansees for aldeles utilraadeligt at bibeholde de kongelige Ansættelser ved Theatret med Pensionsret, saaledes at man fremtidigt overfører Pensionsbyrden paa Theatret selv, thi man maatte i saa Fald utvivlsomt forsøge Statskassens aarlige Tilskud til Theatret meget betydeligt, og Theatret vilde derhos alligevel komme til at lide ved en saadan Ordning, som tildeels kjendtes før 1841, idet det vilde faae en ny væsende betydelig Udgift, hvis Størrelse ikke stod i mindste Forhold til Theatrets øieblikkelige Virksomhed eller var afhængig af Theaterstyrelsens Anstrengelser, og som let kunde medføre en Underbalance, der da maatte falde tilbage paa Statskassen.

Men naar saaledes den kongelige Ansættelse og dermed Pensionsretten skulle bortfalde, er det ikke blot billigt og stemmende med Humanitetshensyn, at Theatret søger paa anden Maade at sørge for, at de Personer, der hidtil vilde have kunnet gjøre sig Haab om saadan Ansættelse, ikke komme til at staae aldeles hjælpeløse, naar de efter en længere Tids Virksomhed ved Theatret udtræde af dets Tjeneste. Men dette er en ligefrem Selv-